

Μια μαϊμού, ένα προγαμιαίο συμβόλαιο, η Ρουμανία κι ένα αποτυχημένο κίνημα συνείργησαν στο να μας προκύψει βασιλιάς ο Κωνσταντίνος Γλίξμπουργκ. Οι θεοί της Ελλάδας παίζουν κάποιες στιγμές άσχημα παιχνίδια στις πλάτες μας. Με κρίσιμη την πενταετία 1917 – 1922, όταν οι Έλληνες σκοτώνονταν στα πεδία των μαχών και οι πρίγκιπες «τους» παντρεύονταν.

Με τη σειρά:

Ο Κωνσταντίνος του ελληνικού διχασμού και της μικρασιατικής καταστροφής απέκτησε έξι παιδιά: Γεώργιο, Αλέξανδρο, Ελένη, Παύλο, Ειρήνη και Αικατερίνη. Οι δυο τελευταίες κορίτσια ήταν, δεν μετρούσαν. Αν όμως, στα 1917, ρωτούσε κάποιος τον τέταρτο στη σειρά, 16χρονο τότε Παύλο, πόσες πιθανότητες έδινε στον εαυτό του να γίνει βασιλιάς, σίγουρα θα απαντούσε «καμιά».

Τον Μάιο του 1917, οι Γάλλοι εξήγησαν στον μπαμπά Κωνσταντίνο ότι έπρεπε να τα μαζέψει και να φεύγει από τη διχοτομημένη χώρα, υποδεικνύοντας ποιον ν' αφήσει διάδοχό του: Τον Αλέξανδρο, δεύτερο στη σειρά, κρατώντας τον Γεώργιο στη χρυσή εφεδρεία. Δυο χρόνια αργότερα, τον Αλέξανδρο χτύπησε κατακούτελα ο έρωτας για την Ασπασία Μάνου. Ο γάμος τους ήταν «μοργανικός», τουτέστιν η κοπελιά και οι απόγονοί της δεν μπορούσαν να διεκδικήσουν δικαιώματα στον θρόνο. Το συμβόλαιο, που λέγαμε. Αν ο Αλέξανδρος επιζούσε, το συμβόλαιο μάλλον θα άλλαζε και τα δικαιώματα στον θρόνο θα ανήκαν στους δικούς του απογόνους. Πλην όμως, η κόρη του, πριγκίπισσα Αλεξάνδρα, ούτε αυτόν πρόλαβε να γνωρίσει καθώς τον δάγκωσε η μαϊμού και πέθανε στα 1920.

Ο γάμος επικυρώθηκε αργότερα με νόμο αλλά η γραμμή διαδοχής είχε ήδη αλλάξει καθώς ο μπαμπάς Κωνσταντίνος ξαναπήρε τον θρόνο του την ίδια εκείνη χρονιά (1920). Οι «μορφωτικές ανταλλαγές» Ελλάδας και Ρουμανίας έγιναν στα 1921: Τους δώσαμε την Ελένη να παντρευτεί τον τότε διάδοχο Μιχαήλ, μας έδωσαν την Ελισάβετ που παντρεύτηκε τον εδώ διάδοχο Γεώργιο.

Ο Παύλος βρέθηκε στη δεύτερη θέση, έχοντας και το πλεονέκτημα ότι η μέλλουσα βασίλισσα της Ελλάδας δεν μπορούσε να κάνει παιδιά. Η μικρασιατική καταστροφή, η επανάσταση Πλαστήρα και η κήρυξη της Δημοκρατίας απάλλαξαν τη χώρα από τους βασιλιάδες και τους πρίγκιπες. Το αποτυχημένο πραξικόπημα του 1935 τους έδωσε την ευκαιρία να επανέλθουν. Ο Γεώργιος δεν μπορούσε να κάνει παιδιά, μπορούσε όμως να

γεννήσει μια δικτατορία. Τη διέπραξε το 1936 με τον Ιωάννη Μεταξά.

Στα 1938, ο πρίγκιπας Παύλος ήταν πια βέβαιος ότι θα γινόταν βασιλιάς. Παντρεύτηκε τη Φρειδερίκη. Την ίδια χρονιά, του έκανε τη Σοφία, την πιο ξύπνια ή πιο τυχερή από τους, μετά τον Γεώργιο Α', Γλιξμπουργκ. Στις 2 Ιουνίου του 1940, του έκανε αγόρι: Τον Κωνσταντίνο.

Ένα χρόνο αργότερα, βρίσκονταν στο Κέιπ Τάουν. Στα 1942, ο στρατάρχης Γιαν Σματς τους βάφτισε το τρίτο παιδί τους, την Ειρήνη. Θα έμεναν εκεί, αν δεν γινόταν το δημοψήφισμα του 1946 που επανέφερε τον Γεώργιο Β' βασιλιά στην Ελλάδα. Πέθανε την Πρωταπριλιά του 1947. Ο Παύλος έγινε βασιλιάς κι ο Κωνσταντίνος διάδοχος.

Ο Παύλος περίμενε 46 χρόνια ώσπου ν' αποκτήσει το στέμμα. Το χάρηκε 19. Ο γιος του, Κωνσταντίνος, περίμενε 26 χρόνια ώσπου να τ' αποκτήσει, στα 1964. Το έχασε στα τρία (1967).

(Εθνος της Κυριακής, 2.6.2002) (τελευταία επεξεργασία, 5.5.2009)